ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

27. října 2005 *

Ve věci C-329/03,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Areios Pagos (Řecko) ze dne 31. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 28. července 2003, v řízení

Trapeza tis Ellados AE

proti

Banque Artesia,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász a M. Ilešič (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: řečtina.

generální advokát: F. G. Jacobs,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. února 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Trapeza tis Ellados AE I. Souflerosem, K. Christodoulouem a T. Kontovazainitisem, dikigoroi,

— za Banque Artesia F. Herbertem, avocat, a G. Stefanakisem a E. Papakonstantinouem, dikigoroi,

— za řeckou vládu P. Mylonopoulosem a M. Apessosem, jakož i V. Pelekou, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství H. Støvlbækem a G. Zavvosem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. dubna 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu přílohy I seznamu B položky IV A a seznamu D položky VI první směrnice Rady ze dne 11. května 1960, kterou se provádí článek 67 Smlouvy (Úř. věst. 1960, 43, s. 921, dále jen „první směrnice").

2 Tato žádost byla podána Areios Pagos (kasační soud) v rámci sporu mezi Trapeza tis Ellados AE (dále jen „Řecká banka") a Banque Artesia (dále jen „Artesia") ve věci žaloby banky Artesia na náhradu škody, která jí vznikla z toho důvodu, že jí Řecká banka zamítla povolit připsat na účet ve směnitelných řeckých drachmách výnos ze zpeněžení dluhopisů.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

3 Artesia, jejíž sídlo je v Bruselu (Belgie), měla ve své pobočce v Aténách (Řecko) účet ve směnitelných řeckých drachmách.

4 Od 28. dubna 1981 do 30. července 1982 koupila Artesia od Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos (ETVA) Anonimos Etairia (Řecká banka pro průmyslový rozvoj SA, dále jen „ETVA"), jejíž akcie jsou ve vlastnictví řeckého státu, dluhopisy vydané touto bankou v národní měně s dobou splatnosti jednoho roku od jejich emise, které byly obchodované a kotované na burze cenných papírů. Tyto dluhopisy byly zaplaceny z účtu Artesia ve směnitelných řeckých drachmách. Za účelem zachování směnitelnosti částky odpovídající uvedeným dluhopisům bylo třeba zvláštního povolení Řecké banky.

5 Dne 24. srpna 1982 požádala Artesia tuto banku, aby jí povolila připsat na její účet ve směnitelných řeckých drachmách výnos ze zpeněžení dotčených dluhopisů za účelem repatriace tohoto výnosu do Belgie. Od 25. srpna 1982 do 23. listopadu 1986 Řecká banka tuto žádost několikrát zamítla. Dne 24. listopadu 1986 však žádosti vyhověla. Jeví se, že zamítnutí Řecké banky bylo přinejmenším částečně odůvodněno skutečností, že použití účtu Artesia ve směnitelných řeckých drachmách pro původní koupi dotyčných dluhopisů nebylo povoleno, a proto tento účet již nebyl směnitelný.

6 Jelikož se Artesia domnívala, že jí v průběhu období od 30. září 1982 do 11. prosince 1986 vznikla z důvodu zamítnutí Řeckou bankou škoda, podala dne 28. dubna 1987 proti této bance žalobu na náhradu škody. Uplatňovala, že na jí koupené dluhopisy se vztahuje příloha I seznam B položka IV A první směrnice, takže členské státy byly povinny udělit požadované povolení na základě článku 2 této směrnice. Věc byla rozhodována Polymeles Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách), Efeteio Athinon (odvolací soud v Aténách), poté Areios Pagos, který vrátil věc k projednání tomuto odvolacímu soudu. Tento soud uložil dne 27. července 2001 Řecké bance nahradit škodu Artesia. Tento soud měl za to, že na operaci dotčenou v řízení před ním se vztahuje článek 2 a příloha I seznam B první směrnice.

7 Vzhledem k tomu, že Řecká banka podala proti tomuto rozhodnutí kasační stížnost, Areios Pagos se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je požadována odpověď na otázku, zda s ohledem na ustanovení seznamu D, které odkazuje na článek 4 první směrnice [...], a ustanovení kategorie klasifikace VI, týkající se ‚Krátkodobých investic do pokladničních poukázek a jiných cenných papírů běžně obchodovaných na peněžním trhu', podléhají, v duchu tohoto ustanovení a podle cíle, který sleduje, nebo podle jeho výkladu ve světle případné obecné praxe v oblasti mezinárodního obchodu (přičemž takové cenné papíry, jakými jsou dotčené dluhopisy ETVA, vydané s dobou splatnosti jednoho roku, představují krátkodobé investice), (a) dluhopisy vydané bankou založenou ve formě akciové společnosti, jejíž akcie jsou ve vlastnictví státu, vydané s dobou splatnosti jednoho roku od emise, obchodovatelné na burze cenných papírů, kam byly také uvedeny, nebo (b) dluhopisy vydané bankou založenou ve formě akciové společnosti, vydané s dobou splatnosti jednoho roku od emise, obchodovatelné na burze cenných papírů, kam byly také uvedeny, právní úpravě tohoto ustanovení.

2) Rovněž je požadována odpověď na otázku, zda s ohledem na ustanovení seznamu D, které odkazuje na článek 4 [první] směrnice [...] a ustanovení kategorie klasifikace IX, která upravuje ‚Otevírání a umísťování prostředků na běžné a vkladové účty, repatriaci a použití aktiv na běžných a vkladových účtech u úvěrových institucí', podléhá, v duchu tohoto ustanovení a podle cíle, který sleduje, použití v bance, jakožto úvěrové instituci, aktiv na vkladovém účtu, na který byly ukládány peněžní prostředky v souladu s rozhodnutím Měnového výboru 1097/1959, uváděným v tomto rozsudku (pomocí výnosu ze zahraničních dovezených deviz atd.), a který sestával z vkladů v národní měně, směnitelné na zahraniční měnu, právní úpravě tohoto ustanovení."

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

8 Návrhem podaným kanceláři Soudního dvora dne 8. července 2005 požádala Řecká banka o znovuotevření ústní části řízení.

9 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr může nařídit znovuotevření ústní části řízení v souladu s článkem 61 svého jednacího řádu, jestliže má za to, že věc není dostatečně objasněná nebo že musí být rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení projednán (rozsudky ze dne 10. února 2000, Deutsche Post, C-270/97 a C-271/97, Recueil, s. I-929, bod 30, a ze dne 18. června 2002, Philips, C-299/99, Recueil, s. I-5475, bod 20).

10 Soudní dvůr má za to, že v projednávaném případě není namístě nařídit znovuotevření ústní části řízení. V důsledku toho je třeba zamítnout návrh směřující k nařízení takového znovuotevření

Právní rámec

Právní úprava Společenství

11 Článek 67 Smlouvy o EHS (poté článek 67 Smlouvy o ES, zrušený Amsterdamskou smlouvou) stanoví:

„1. Členské státy mezi sebou postupně odstraní během přechodného období a v rozsahu nezbytném pro řádné fungování společného trhu omezení pohybu

kapitálu fyzických či právnických osob s bydlištěm nebo registrovaným sídlem v členských státech a diskriminaci založenou na státní příslušnosti nebo na umístění investic.

2. Běžné platby spojené s pohybem kapitálu mezi členskými státy budou osvobozeny od všech omezení nejpozději na konci první etapy." *(neoficiální překlad)*

12 Podle bodu odůvodnění první směrnice vyžaduje dosažení cílů Smlouvy o EHS co nejvolnější pohyb kapitálu mezi členskými státy, a v důsledku toho nejširší a nejrychlejší liberalizaci pohybu kapitálu mezi těmito státy.

13 Podle čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice členské státy udělí všechna devizová povolení nezbytná k uzavírání nebo provádění transakcí a pro převody mezi rezidenty členských států pro pohyb kapitálu podle seznamu A a za určitých podmínek podle seznamu C přílohy I téže směrnice.

14 Článek 2 odst. 1 první směrnice stanoví, že „členské státy udělí obecná povolení pro uzavírání nebo provádění transakcí a pro převody mezi rezidenty členských států pro pohyb kapitálu podle seznamu B přílohy I [této] směrnice" (*neoficiální překlad*).

15 Taková povinnost udělit povolení není naopak zavedena pro pohyb kapitálu podle seznamu D téže přílohy. Členské státy mají možnost zachovat svá omezení v oblasti těchto transakcí.

16 Článek 4 první směrnice stanoví:

„Nejméně jednou ročně přezkoumá Měnový výbor omezení, která se vztahují na pohyb kapitálu podle seznamů v příloze I této směrnice; informuje Komisi o omezeních, která by mohla být odstraněna." *(neoficiální překlad).*

17 Mezi pohyby kapitálu podle přílohy I seznamu B položky IV A první směrnice, která se týká „[p]ohybu kapitálu podle článku 2 směrnice", se vyskytuje především „[k]oupě domácích cenných papírů, obchodovaných na burze cenných papírů, nerezidenty (s vyloučením podílových listů investičních fondů) a [r]epatriace výnosů z jejich zpeněžení" (*neoficiální překlad*), čemuž odpovídá položka IV A klasifikace. Tato položka zahrnuje zejména v bodě 3 písm. i) koupi dluhopisů „v národní měně" a v bodě 4 „Repatriaci výnosů ze zpeněžení dluhopisů".

18 Pokud jde o pohyb kapitálu podle přílohy I seznamu D první směrnice, který se týká „[p]ohybu kapitálu podle článku 4 této směrnice", patří sem:

— „[k]rátkodobé investice do pokladničních poukázek a jiných cenných papírů běžně obchodovaných na peněžním trhu" *(neoficiální překlad),* kterým odpovídá položka VI klasifikace. Tato položka zahrnuje zejména krátkodobé investice na domácím peněžním trhu nerezidenty a repatriaci výnosů z jejich zpeněžení;

— „[o]tevírání a umísťování prostředků na běžné a vkladové účty, repatriace a použití aktiv na běžných nebo vkladových účtech u úvěrových institucí" *(neoficiální překlad)*, kterým odpovídá položka IX klasifikace. Tato položka zahrnuje zejména transakce provedené nerezidenty s domácími úvěrovými institucemi a použije se na účty a aktiva jak v národní, tak i v zahraniční měně.

Vnitrostátní právní úprava

19 Rozhodnutí Měnového výboru 1097 ze dne 23. května 1959 o použití systému omezené směnitelnosti v Řecku (FEK A' 109/16.6.1959) stanovilo, v době rozhodné z hlediska skutečností původního sporu, v Řecké bance a v dalších schválených bankách dvě kategorie vkladových účtů, které mohly být otevřeny jménem fyzických či právnických osob s trvalým bydlištěm nebo registrovaným sídlem v zahraničí, a sice účty ve směnitelných řeckých drachmách a účty v devizách.

20 Na základě tohoto rozhodnutí mohly být účty ve směnitelných řeckých drachmách používány pouze pro určité účely a mohly na ně být připisovány prostředky pouze určitými taxativně vyjmenovanými způsoby. Uvedené rozhodnutí stanovilo, že pokud jsou řecké drachmy používány bez zvláštního povolení Řecké banky za jiným účelem, než jsou uvedené účely, přestávají být směnitelnými.

K předběžným otázkám

K první otázce

21 Podstatou první otázky Areios Pagos je, zda koupě dluhopisů v národní měně s dobou splatnosti jednoho roku od jejich emise, obchodovaných a kotovaných na

burze cenných papírů, vydaných bankou se sídlem v členském státě a ve vlastnictví tohoto státu, je „koupí [...] domácích cenných papírů obchodovaných na burze cenných papírů" ve smyslu přílohy I seznamu B položky IV A první směrnice, nebo „krátkodobou investicí do pokladničních poukázek a jiných cenných papírů běžně obchodovaných na peněžním trhu" ve smyslu seznamu D položky VI téže přílohy.

22 Mezi účastníky původního řízení je nesporné, že pro účely první směrnice je Artesia bankou „nerezidentem", která v Řecku koupila dotčené dluhopisy a která chtěla repatriovat výnos z jejich zpeněžení do Belgie. Rovněž je nesporné, že tyto dluhopisy jsou „domácími cennými papíry" v národní měně s dobou splatnosti jednoho roku od jejich emise, které byly obchodované, jakož i kotované na burze cenných papírů.

23 Artesia a Komise Evropských společenství uplatňují, že na uvedené dluhopisy se vztahuje příloha I seznam B položka IV A první směrnice. Řecká banka a řecká vláda naopak tvrdí, že se na ně vztahuje seznam D položka VI téže přílohy.

24 Původem sporu v původním řízení je tedy rozdíl ve výkladu kritérií, která jsou spjata s dotčenými dluhopisy. Tento spor se týká výkladu pojmů „cenné papíry obchodované na burze cenných papírů" a „cenné papíry běžně obchodované na peněžním trhu". Směřuje rovněž k určení toho, zda je doba splatnosti dotčených dluhopisů určujícím kritériem pro jejich definování. Podle Řecké banky a řecké vlády jsou uvedené dluhopisy „cennými papíry běžně obchodovanými na peněžním trhu" ve smyslu přílohy I seznamu D položky VI první směrnice, nezávisle na skutečnosti, že byly obchodované na burze cenných papírů.

25 Podle článku 67 Smlouvy zahrnuje volný pohyb kapitálu odstranění omezení pohybu kapitálu fyzických či právnických osob s bydlištěm nebo registrovaným sídlem v členských státech a diskriminace založené na státní příslušnosti nebo na umístění investic. První směrnice stanoví za účelem provedení uvedeného článku 67 úplnou liberalizaci některých pohybů kapitálu a směřuje k vyloučení administrativních překážek, které i přesto, že neukládají devizová povolení a neovlivňují koupi zahraničních cenných papírů, představují nicméně překážku pro nejširší a nejrychlejší liberalizaci pohybu kapitálu mezi členskými státy, kterou vyžaduje podle bodu odůvodnění první směrnice dosažení cílů Evropského společenství (viz rozsudek ze dne 24. června 1986, Brugnoni a Ruffinengo, 157/85, Recueil, s. 2013, body 21 a 22).

26 V tomto ohledu, přestože se v seznamu D položky VI uvedené přílohy vyskytuje pojem „cenné papíry běžně obchodované na peněžním trhu", první směrnice nestanoví žádnou definici tohoto pojmu. Tato směrnice naopak odkazuje na pojem „cenné papíry obchodované na burze cenných papírů" v seznamu B položce IV A téže přílohy, jakož i v jejích vysvětlivkách, které stanoví jeho definici. Podle těchto vysvětlivek, které musejí být považovány za nedílnou součást uvedené směrnice (viz rozsudek ze dne 4. února 1988, East a další, 143/86, Recueil, s. 625, bod 11), jsou „cennými papíry obchodovanými na burze cenných papírů" „cenné papíry, jejichž obchodování je řízeno předpisy a jejichž kurzy jsou pravidelně zveřejňovány buď orgány úřední burzy (kotované cenné papíry), nebo jinými orgány spojenými s burzou – např. komisemi bank (nekotované cenné papíry)" (*neoficiální překlad*). Jak podotýká Komise, tato definice znamená, že zákonodárce Společenství přikládal důležitost pravidlům fungování burzy cenných papírů, především na základě ustanovení zajišťujících transparentnost fungování burzy cenných papírů a zveřejňování cen cenných papírů, které jsou předmětem obchodování.

27 Pokud jde o „cenné papíry obchodované na burze cenných papírů" uvedené v příloze I seznamu B položce IV A první směrnice, zákonodárce Společenství se domníval, že

na cenné papíry obchodované v takovém, předpisy upraveném, prostředí, jakým je burza, se může vztahovat ve smyslu článku 2 první směrnice obecné povolení udělené dotyčným členským státem pro uzavírání nebo provádění transakcí, jakož i pro převody mezi rezidenty členských států.

28 Naopak peněžní trh uvedený v příloze I seznamu D položce VI první směrnice není upraven předpisy tak dalece jako burza cenných papírů. Transakce na peněžním trhu jsou totiž obvykle uzavírány po soukromých jednáních, v prostředí, které je na rozdíl od burzy cenných papírů méně transparentní. Toto tvrzení je rovněž posíleno skutečností, že „cenné papíry běžně obchodované na peněžním trhu" jsou charakterizovány tím, že jejich ceny nejsou předmětem veřejného kotování, takže může být pro vnitrostátní orgány nezbytné, aby stanovily jejich hodnotu za účelem zabránění jakémukoli podvodu způsobenému fiktivními cenami. Toto není naopak případ „cenných papírů obchodovaných na burze cenných papírů", jak to podotkl generální advokát v bodě 43 svého stanoviska.

29 Ze spisu vyplývá, že cenné papíry, přestože byly obchodované na burze cenných papírů, byly ve skutečnosti koupeny od ETVA. Tato okolnost však v rozporu s tím, co uplatnila Řecká banka při jednání, nemění povahu dotčených dluhopisů. Jak poukázal generální advokát v bodě 40 svého stanoviska, první směrnice totiž nestanoví, že místo obchodování s cennými papíry a místo jejich koupě jsou stejné. Příloha I seznam B první směrnice zahrnuje „koupi [...] cenných papírů [...] obchodovaných na burze cenných papírů" a není nezbytné, aby ke koupi cenných papírů došlo na burze cenných papírů. Rozhodujícím kritériem je to, aby byly v tomto rámci obchodovány. Tento výklad je posílen, jak to rovněž podotkl generální advokát v uvedeném bodě, analýzou všech jazykových verzí první směrnice.

30 Pokud může být doba splatnosti cenných papírů určující pro cenné papíry, na které se vztahuje příloha I seznam D první směrnice a které podléhají ve smyslu článku 4

této směrnice omezení, a sice „krátkodobé investice do pokladničních poukázek a jiných cenných papírů běžně obchodovaných na peněžním trhu", neplatí to však pro případ „cenných papírů obchodovaných na burze cenných papírů". Tyto cenné papíry jsou uvedeny pouze v seznamu B položky IV A téže přílohy, jakož i ve vysvětlivkách první směrnice. Tyto vysvětlivky odkazují výslovně na položku IV A a stanoví pouze povahu subjektu vydávajícího dluhopisy, a sice „jak soukromé, tak veřejnoprávní subjekty". Jsou to směrnice Rady 86/566/EHS ze dne 17. listopadu 1986, kterou se mění první směrnice (Úř. věst. L 332, s. 22), a směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy (Úř. věst. L 178, s. 5; Zvl. vyd. 10/01, s. 10), které stanoví definici krátkodobých dluhopisů; tyto směrnice však nejsou zpětně použitelné. Z názvu přílohy I seznamu B položky IV A první směrnice rovněž vyplývá, že zákonodárce Společenství chtěl definovat „cenné papíry obchodované na burze cenných papírů" podle jiných kritérií, než je doba jejich splatnosti.

31 Z výše uvedeného vyplývá, že dotčené dluhopisy jsou „cennými papíry obchodovanými na burze cenných papírů" ve smyslu přílohy I seznamu B položky IV A a vysvětlivek první směrnice.

32 Za těchto okolností není nutné přezkoumat, zda tyto dluhopisy současně splňují kritéria seznamu D položky VI téže přílohy. I kdyby tomu tak bylo, nemohlo by to mít vliv na skutečnost, že na pohyb dotčeného kapitálu se vztahuje liberalizovaný režim zavedený článkem 2 první směrnice, jelikož splňuje kritéria přílohy I seznamu B první směrnice. Žádné ustanovení této směrnice neomezuje liberalizaci, již požívá pohyb kapitálu na základě článku 2, pouze z toho důvodu, že tentýž pohyb kapitálu splňuje rovněž kritéria přílohy I seznamu D uvedené směrnice. Stejný závěr vyplývá z výkladu první směrnice ve světle jejího cíle, uvedeného v jejím jediném bodě odůvodnění, kterým je „co nejvolnější pohyb kapitálu mezi členskými státy, a v důsledku toho nejširší a nejrychlejší liberalizace tohoto pohybu kapitálu" (*neoficiální překlad*).

33 Je třeba dodat, že skutečnost, že dluhopisy ve věci v původním řízení jsou cennými papíry vydanými bankou, akciovou společností ve vlastnictví státu, nemění jejich povahu. V této souvislosti vysvětlivky v příloze k první směrnici upřesňují, že tyto dluhopisy mohou být vydávány jak soukromými, tak veřejnoprávními subjekty, jak bylo podotknuto v bodě 27 tohoto rozsudku.

34 S přihlédnutím k výše uvedenému je třeba odpovědět na první otázku tak, že na dluhopisy v národní měně s dobou splatnosti jednoho roku od jejich emise, obchodované a kotované na burze cenných papírů, vydané bankou se sídlem v členském státě a ve vlastnictví tohoto státu, se vztahuje příloha I seznam B položka IV A první směrnice. Jejich koupě, jakož i výnos z jejich zpeněžení jsou upraveny článkem 2 této směrnice odkazujícím na přílohu I seznam B téže směrnice, který stanoví repatriaci uvedeného výnosu.

K druhé otázce

35 Podstatou druhé otázky Areios Pagos je, zda se na použití aktiv na běžných a vkladových účtech u úvěrové instituce pro účely koupě takových dluhopisů, jakými jsou ty uváděné v jeho první otázce, vztahuje příloha I seznam D položka IX první směrnice.

36 Pohyb kapitálu musí být pro účely první směrnice nezbytně posuzován v jeho celistvosti, a jelikož místo určení pohybu spadá do jedné z liberalizovaných kategorií, původ takového pohybu nemůže s ohledem na úvahy uvedené v bodě 32 tohoto rozsudku v zásadě ovlivnit toto zařazení. Mimoto koupě cenných papírů spadajících

do jedné z liberalizovaných kategorií by mohla být vážně narušena, pokud by členské státy mohly omezit použití aktiv na běžných a vkladových účtech pro účely takové koupě.

37 V důsledku toho je třeba odpovědět na druhou otázku tak, že skutečnost, že koupě dluhopisů, na které se vztahuje příloha I seznam B položka IV A první směrnice, byla financována pomocí aktiv na běžných nebo vkladových účtech u úvěrové instituce, i přesto, že se na ně vztahuje seznam D položka IX téže přílohy, nemůže mít vliv na zařazení dotčeného pohybu kapitálu do seznamu B položky IV A uvedené přílohy.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) **Na dluhopisy v národní měně s dobou splatnosti jednoho roku od jejich emise, obchodované a kotované na burze cenných papírů, vydané bankou se sídlem v členském státě a ve vlastnictví tohoto státu, se vztahuje příloha I seznam B položka IV A první směrnice Rady ze dne 11. května 1960,**

kterou se provádí článek 67 Smlouvy. Jejich koupě, jakož i výnos z jejich zpeněžení jsou upraveny článkem 2 této směrnice odkazujícím na přílohu I seznam B téže směrnice, který stanoví repatriaci uvedeného výnosu.

2) **Skutečnost, že koupě dluhopisů, na které se vztahuje příloha I seznam B položka IV A první směrnice, byla financována pomocí aktiv na běžných a vkladových účtech u úvěrové instituce, i přesto, že se na ně vztahuje seznam D položka IX téže přílohy, nemůže mít vliv na zařazení dotčeného pohybu kapitálu do seznamu B položky IV A uvedené přílohy.**

Podpisy.